

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/156/2018
Identifikačné číslo spisu: 8814206924
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8814206924.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. B., narodenej XX.XX.XXXX, bývajúcej vo A., N. XX/XXX, zastúpenej JUDr. Jánom Uhlíkom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, Námestie slobody 1, proti žalovanej U. A., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej vo A., T. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Dušanom Kmecom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, M. R. Štefánika 2465, o vrátenie daru, vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7C/335/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 4. októbra 2016, sp. zn. 17Co/23/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. októbra 2015 sp. zn. 7C/335/2014 žalobu žalobkyne zamietol. Zamietnutie žaloby odôvodnil nenaplnením základného predpokladu vrátenia daru vyplývajúceho z ustanovenia § 630 zákona č. 60/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), a to správanie sa žalovanej k žalobkyni takým spôsobom, ktorým by hrubo porušila dobré mravy. Žalobkyňa za správanie, ktoré hrubo porušuje dobré mravy považovala to, že po darovaní nehnuteľností začali vznikať medzi ňou a žalovanou nezhody a hádky, ktoré mali vyústiť do jej psychického týrania a verejného ponižovania, že žalovaná neprejavovala o ňu záujem, a že jej vulgárne nadávala. Súd prvej inštancie mal z výsledkov vykonaného dokazovania preukázané, že k porušeniu dobrých mravov došlo nielen zo strany žalovanej, ale aj zo strany žalobkyne. Podľa súdu prvej inštancie intenzita porušenia dobrých mravov ale nepredstavuje správanie hrubo porušujúce dobré mravy. V konaní nebola zistená ani sústavnosť porušovania dobrých mravov zo strany žalovanej. Súd prvej inštancie posudzujúc spor podľa § 630 Občianskeho zákonníka a prihliadajúc aj na správanie žalobkyne k žalovanej dospel k záveru, že nebola zistená existencia takého správania, ktorým by žalovaná hrubo porušila dobré mravy. Žalobu žalobkyne preto ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom tak, že ho potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že v priebehu celého konania nebolo preukázané také správanie žalovanej, ktoré by hrubo porušovalo dobré mravy, alebo by boli sústavne porušované dobré mravy. V konaní bolo zistené, že všetky incidenty majú vzájomný charakter medzi stranami sporu, respektíve sú vzájomne podmienené a vyprovokované skutkami protistrany. Za správny označil aj postup súdu prvej inštancie, ktorý pri hodnotení správania sa žalovanej vzal do úvahy a hodnotil aj správanie sa žalobkyne. Rozsudok súdu prvej inštancie preto potvrdil.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p. alebo Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Za nesprávny považovala postup odvolacieho súdu, ktorý rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila zároveň za vecne nesprávne a nepreskúmateľné. Napokon odvolaciemu súdu vyčítala aj nesprávne hodnotenie dôkazov. Na základe uvedeného žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedla, že jej dovolanie považuje za neprípustné a navrhla ho odmietnuť, respektíve ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalobkyňa odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

8. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu. V zmysle § 420 písm. f) C. s. p. je teda relevantný taký nesprávny procesný postup, ktorý vylučuje stranu sporu z realizácie jej procesných oprávnení a ktorý marí možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom (I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04).

9. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, najvyšší súd predovšetkým pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu

zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Treba zdôrazniť, že len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje žiadne dôvody alebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť a súčasne aj dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

10. Najvyšší súd po preskúmaní veci nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 C. s. p., ktorým by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

11. Dovoláním napádaný rozsudok totiž uvádza ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalobkyne a vyjadrenia žalovanej, relevantný skutkový stav a právne posúdenie sporu. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie, nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Konajúce súdy dali dostatočnú odpoveď prečo nepovažujú správanie sa žalovanej za také, ktoré hrubo porušuje dobré mravy, ktorá skutočnosť je podľa § 630 Občianskeho zákonníka predpokladom vrátenia daru. Žalobkyňa preto nedôvodne argumentovala, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobkyne.

12. Za neopodstatnenú považuje dovolací súd aj námietku žalobkyne týkajúcu sa správnosti postupu odvolacieho súdu v súvislosti s nenariadením pojednávania; postup odvolacieho súdu bol v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 C. s. p. Či v konkrétnom prípade je nevyhnutné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, je vecou úvahy odvolacieho súdu a nie strán sporu. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že súd prvej inštancie zistil náležitým spôsobom skutkový stav veci a preto nie je potrebné dokazovanie zopakovať alebo doplniť, nič mu nebráni o odvolaní rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V danom spore nejde ani o dôležitý verejný záujem, ktorý by sa nepriamo mohol dotýkať väčšieho okruhu osôb, ktoré nie sú stranami sporu, prípadne ktorý by prinášal majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom. Nie je tak naplnený žiaden z dôvodov, kedy by odvolací súd bol povinný pojednávanie nariadiť.

13. Nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p. je aj dovolacia námietka týkajúca sa nesprávneho hodnotenia vykonaného dokazovania súdom a nesprávnosti skutkových zistení. Neúplnosť či nesprávnosť skutkových zistení a ani nesprávnosť týkajúca sa hodnotenia dôkazov súdom nebola v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaná za dôvod zakladajúci vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom ani po prijatí nových procesných kódexov sa na aktuálnosti týchto záverov nič nezmenilo (pozri R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

14. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že zo strany žalobkyne nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, že ktorým by bola vylúčená z uskutočňovania jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie žalobkyne v tejto časti ako procesne neprípustné odmietol [§ 447 písm. c) C. s. p.].

15. Pre úplnosť treba dodať, že hoci žalobkyňa ako dovolací dôvod uviedla len vady zmätočnosti v zmysle § 431 C. s. p., tvrdila tiež vecnú nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a teda nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Nesprávne právne posúdenie veci ale nezakladá procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. (pozri R 24/2017). Aj v tejto časti je preto dovolanie žalobkyne neprípustné a dovolací súd ho podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

16. O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej úspešnej v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobkyňi zaplatiť jej ich náhradu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

17. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.